روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان سبز تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

یکشنبه ۲۲ اسفند ۱۴۰۰ • ۱۰ شعبان ۱۴۴۳ • ۱۳ مارس ۲۰۲۲
سال نوزدهم • شماره ۴۲۴۲ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۱۴ • اذان مغرب ۱۸:۲۸
اذان صبح فردا ۴:۵۴ • طلوع آفتاب ۶:۱۷

fardashargh@gmail.com

روزنامه فردا

نور نوشت

قبل از فرارسیدن سال نو، مردم و دوستداران میراث فرهنگی به پاک‌سازی محوطه‌های تاریخی اقدام می‌کنند، عکس: مهدی پدرام‌خو، تسنیم

همین حوالی

نشان طلا و نقره دهمین دوره لاک‌پشت پرنده اهدا شد

برگزیدگان نشان‌های طلا و نقره دهمین دوره لاک‌پشت پرنده در مراسمی مجازی معرفی شدند و نویسندگان و خالقان این آثار از گوشه‌وکنار جهان با ارسال تصاویر ویدئویی از این اتفاق ابراز خوشحالی کردند. گروه داوران دهمین دوره اهدای نشان طلایی و نقره‌ای لاک‌پشت پرنده درباره انتخاب‌های امسال بیانیه‌ای کوتاه منتشر کرده بود که در آن آمده است: «دوست داشتیم دهمین سال آیین اهدای نشان‌های لاک‌پشت پرنده را در حالی برگزار کنیم که خبری از کرونا، جنگ، ستم و فقر نباشد؛ تا بتوانیم با خیالی آسوده‌تر ده‌سالگی‌مان را جشن بگیریم. جشن ده‌سالگی را به زمانی موکول می‌کنیم که امکان گردهم‌آیی فراهم شود اما پرداختن به ادبیات به‌ویژه ادبیات کودک را در این زمانه نوعی مقاومت در برابر زشتی و نابرابری می‌دانیم و فکر می‌کنیم راهی برای آفریدن رؤیاهای نو و گشودن افق‌های تازه است. ادبیات کودک دعوت همه کودکان و نوجوانان به این آفرینش و راه‌گشایی است و آیین امروز روزنه‌ای است به چنین جشن بی‌کران و پایان‌ناپذیری». گروه داوران کتاب «چرا ما خارج از شهر زندگی می‌کنیم» نوشته پیتر اشتام با تصویرگری یوتا باثور با ترجمه گیتا رسولی را شایسته نشان طلای لاک‌پشت پرنده و همچنین کتاب «درخت آرزوها» نوشته کاترین اپل گیت با ترجمه بهار علیزاده‌صبور و تصویرگری مرتضی یزدانی اصل را شایسته نشان نقره دانست. این دو کتاب از میان ۱۰ نامزد نهایی انتخاب شدند.

ایران را بسیار دوست دارم: در پیام پیتر اشتام خطاب به مخاطبان و کودکان آمده است: «یکی از بازی‌های موردعلاقه من در کودکی ساختن کلبه بود. گاهی وقت‌ها در جنگل کلبه می‌ساختیم اما بیشتر وقت‌ها در خانه بازی می‌کردیم. رومیزی یا پرده کهنه‌ای روی میز می‌انداختیم و آن‌وقت غار، چادر، خانه اسکیمویی یا هر چیز دیگری که دلمان می‌خواست آنجا بود. بعد با آذوقه، بالش و هر چیزی که لازم داشتیم، زیر میز می‌خزیدیم و وقتی از آنجا بیرون را نگاه می‌کردیم، غرب وحشی، قطب جنوب یا صحرا را می‌دیدیم. وقتی «چرا ما خارج از شهر زندگی می‌کنیم» را می‌نوشتم دوباره به آن دوران فکر کردم و تصور کردم که هرکس چه جاهایی می‌تواند زندگی کند؟ چرا در جنگل، در سالن سینما، در اتوبوس یا حتی زیر آب زندگی نکند؟ در خیال، هر چیزی ممکن است. یوتا باوئر که حداقل به اندازه من تخیل دارد، با تصویرگری‌های فوق‌العاده‌اش فضاهای جدیدی را برای ما گشوده است. این کتاب ۱۷ سال پیش منتشر شد و از آن زمان تابه‌حال به ده‌ها زبان ترجمه شده است، کودکان از انگلستان تا برزیل، از اسپانیا تا چین می‌توانند آن را بخوانند. گاهی پیش خودم فکر می‌کنم بچه‌هایی که این کتاب را می‌خوانند، در چه‌جور خانه‌ها و آپارتمان‌هایی زندگی می‌کنند؟ در چه شهرها یا روستاهایی، با چه منظره‌هایی؟ در چه کشورهایی؟ حالا بچه‌های ایران هم می‌توانند این کتاب را بخوانند. من از این اتفاق بسیار خوشحالم، چون کشور شما و مردمش را خیلی دوست دارم. من دو بار به ایران سفر کرده‌ام و در شهرها و روستاهای زیادی کنار دریای خزر، در کوهستان‌ها و حتی در کویر اقامت داشته‌ام. من اسکی‌باز خیلی خوبی نیستم، نمی‌توانم سریع بدوم یا بلند بپرم، من نمی‌توانم فوتبال بازی کنم. برای همین خوشحالم که به خاطر تخیلم مدال طلا گرفته‌ام. برای این جایزه از لاک‌پشت پرنده، از شما و از همه کسانی که به این کتاب علاقه نشان دادند، سپاسگزارم».

دنیا را به بهترین شکل تغییر می‌دهید: همچنین کاترین اپلگیت، نویسنده «درخت آرزوها» خطاب به خوانندگان جوان ایرانی پیامی تصویری ارسال کرده است که در آن می‌گوید: «من کاترین اپلگیت هستم و وقتی فهمیدم مدال نقره لاک‌پشت پرنده را برای کتاب «درخت آرزو» دریافت کرده‌ام، واقعا مفتخر و خوشحال شدم. «درخت آرزو» در حقیقت از زاویه نگاه یک درخت ۲۰۰ساله نوشته شده است. این درخت در طول زمان چیزهای زیادی دیده... مهربانی‌ها و گاهی رفتارهای نه‌چندان مهربانانه. «درخت آرزو» بیش از هر چیز داستانی است درباره پذیرش، مهربانی، جامعه و درباره شیوه رفتار ما باهم. امیدوارم خواندن این کتاب گفت‌وگوها و دیدگاه‌هایی را شکل بدهد تا بتوانیم به تازه‌واردان به بهترین شیوه خوش‌آمد بگوییم. یکی از فعالیت‌های جالبی که بسیاری از مدارس انجام داده‌اند، ساختن درخت آرزوی مخصوص خودشان است. بعضی از این درخت‌ها داخل مدرسه هستند و از کاغذ یا شاخه‌های خشک درختان درست شده‌اند. گاهی هم بچه‌ها درختی را در فضای بیرونی مدرسه انتخاب می‌کنند. من می‌خواهم پیشنهاد کنم شما هم یک درخت آرزو برای خودتان بسازید، آرزوها می‌توانند بامزه باشند. مثل آرزوی یک‌میلیون آرزوی بیشتر یا یک عالم شکلات. بعد یک درخت آرزو برای دیگران بسازید، آرزوهایی برای کسانی که آنها را می‌شناسید، مثلا برای مادربزرگ‌تان که شاید حالش خوب نباشد یا آرزوهای دیگر. و در نهایت یک درخت آرزو برای دنیا بسازید. کار سختی است، چون این دنیا به تغییرات خیلی زیادی احتیاج دارد. اما وقتی من آرزوهای بچه‌ها را می‌خوانم، می‌بینم که اوضاع قرار است درست شود، چون شما خوانندگان جوان، نسلی هستید که حقیقتا دنیا را به بهترین شکل تغییر می‌دهید. برای شما بهترین و شادترین لحظات کتاب‌خوانی را آرزو می‌کنم و از شما برای این افتخار فوق‌العاده سپاسگزارم».

آهنگی از خانه: اما یوتا باوئر که تصویرگر کتاب است از گوشه آتلیه‌اش، با شوروشوق و درحالی‌که همراه با روباه عروسکی‌اش بود، ترانه‌ای را به زبان فارسی خواند.

تقدیر از شکوفه تقی و غلامعلی مکتبی

همچنین در این مراسم نشان ویژه دهمین دوره اهدای نشان لاک‌پشت پرنده، به شکوفه تقی، نویسنده، تقدیم شد. در بخشی از گواهی این نشان آمده است: «از یاد نمی‌بریم که شما در طول سال‌های فعالیت‌تان رنگ‌وبویی متفاوت به ادبیات کودک ما بخشیدید و در اوج سال‌های جنگ و خشونت صدای مهربانی در ادبیات کودک بودید». همچنین در بخشی از گواهی‌ای که به «غلامعلی مکتبی»، تصویرگر تقدیم شد، آمده است: «فراموش نمی‌کنیم آثار شما از نخستین تصویرهایی است که همراه با الفبا بر ذهن و جان ایرانیان نشسته است و به آموزش طعمی دلپذیر بخشیده، قصه‌ها را رنگین‌تر کرده و از گذشته به آینده پل زده است».

کتاب یاد: در این دوره کتاب «حسنک کجایی»، نوشته محمد پرنیان به‌عنوان کتاب یاد معرفی شد.

فهرست چهلم: همچنین در بخش دیگری از این مراسم مجازی فهرست سی‌ونهم و چهلم لاک‌پشت پرنده شامل بهترین کتاب‌های پاییز و زمستان ۱۳۹۹ رونمایی شد. در این فهرست، اطلاعات نزدیک به صد کتاب آمده است. کتاب‌ها بر اساس امتیاز مرتب شده‌اند. علاوه بر تصویر روی جلد و اطلاعات شناسنامه‌ای هر کتاب، می‌توانید واژگان کلیدی آن را هم ببینید و راحت‌تر انتخاب کنید. همچنین گروه داوری لاک‌پشت پرنده به رسم هرسال از خانواده‌ها دعوت کرد «بهار را با عیدی‌دادن کتاب به کودکان و نوجوانان جشن بگیرند». لاک‌پشت پرنده فهرستی از کتاب‌های کودک و نوجوان است که با همکاری مشترک شهر کتاب مرکزی و فصلنامه تخصصی پژوهشنامه ادبیات کودک و نوجوان تهیه می‌شود. گروه داوری لاک‌پشت پرنده در این دوره عبارت‌اند از: حمید اباذری، محمود برآبادی، علی‌اصغر سیدآبادی، شکوه حاجی‌نصرالله، مینا حدادیان، شیوا حریری، شادی خوشکار، گیسو فغفوری، نلی محجوب، مریم محمدخانی، فرمهر منجزی، فرناز میرحسینی، رویا میرغیاثی و سیدمهدی یوسفی.

سلام به فردا

دلایل فرهنگی جنگ روسیه و اوکراین

فریدون مجلسی

با شروع مناقشه اوکراین، بسیاری بر این باور بودند که جنگی صورت نمی‌گیرد. با شروع یورش روسیه به اوکراین نیز گروهی گمان می‌کردند این نبرد خیلی زود خاتمه یابد، ولی حالا می‌بینیم جنگ در اوکراین فراتر از تصورات در حال ادامه پیداکردن است. دوستانی در روزنامه «شرق» از من پرسیدند چرا این جنگ به درازا کشیده و آیا باید منتظر یک نبرد کلاسیک قدیمی قرن نوزدهمی باشیم؟ برای پاسخ به این پرسش ابتدا باید کمی درباره وضعیت دو کشور بدانیم. اوکراین مادر روسیه است. کشور روسیه در کی‌یف تشکیل شد. بعد از چند قرن که توسعه پیدا کرد، این دولت از کی‌یف به مسکو رفت و دولت مسکو تشکیل شد. بعد از آن است دوران ایوان مخوف، پتر و کاترین کبیر که روسیه را به کشوی معظم تبدیل کرد. در همه این تاریخ، همیشه اوکراین بخشی از این تاریخ بوده است. بااین‌حال، در همه این سال‌ها اوکراین همیشه هویتی کشورگون داشت. در زمان خروشچف که خودش اوکراینی‌تبار بود، شبه‌جزیره کریمه نیز وارد نظام اداری اوکراین شد. ازهم‌پاشیدگی شوروی و مستقل‌شدن کشورها موجب شد اوکراین نیز بر همان قالب اداری طراحی‌شده از سوی شوروی مستقل شود. در همه این سال‌ها اما روسیه نگاهی به اوکراین داشت؛ چراکه اوکراین از دو بخش تشکیل شده است. بخش‌های شرقی به روسیه نزدیک‌تر هستند و برای همین هم روسیه تلاش می‌کند آنها را از آنِ خود کند؛ چنان‌که در شبه‌جزیره کریمه این کار را کرد. اصرار روسیه بر اینکه آنها در حال «جنگ» نیستند و این تنها یک «عملیات ویژه» است نیز از این استدلال می‌آید که آنها می‌گویند کسی با کشور خودش نمی‌جنگد؛ در واقع توجیهی برای اینکه چهره زشت کلمه «جنگ» را بپوشانند. آنها اوکراین را عمق استراتژیک خود می‌دانند. فراموش نکنیم که اوضاع در اوکراین نیز به‌گونه‌ای است که اختلافاتی بین دو دسته ارتدوکس و کاتولیک به وجود آمده است. شاید برای مخاطب بیرونی این مسئله جدی نباشد، اما در دورن جامعه اوکراین این مسائل هم معنی دارد. مثل افغانستان یا سوریه که یک اختلاف مذهبی با دخالت نیروی نظامی به جنگ ختم شد، ممکن است این مسائل هم بر سرنوشت جنگ اوکراین اثر بگذارد. برای اینکه بدانیم این مسئله چقدر در سرنوشت اوکراین مؤثر است، باید بدانیم دو بار در اوکراین دولت نزدیک به روسیه بر سر کار آمد و دو بار هم با تحریک اروپا، کودتا شکل گرفت تا این دولت‌ها ساقط شوند. همه اینها اما به این معنا نیست که کشوری مثل روسیه به خودش اجازه دهد برای رسیدن به برخی حقوق، راه جنگ و ویرانی را در پیش بگیرد. اشکال روسیه امروز، کاربرد روش‌هایی است شبیه روش‌هایی که در سوریه، افغانستان و یمن به کار رفته است؛ آن‌هم با دستاویزهای فرهنگی! البته نباید فراموش کنیم که فشارهای متقابل هم این عمل را تشدید کرد. روسیه سال‌ها اعلام کرده که یک دولت کمونیستی نیست؛ پس چرا مثل یک کشور کمونیستی با او برخورد می‌شود و ناتو هم‌مرز او قرار گرفته است؟ همه این مسائل دست به دست هم داده‌اند تا خشونت‌ها در این منطقه تشدید شود. اکنون وظیفه اصلی جهان، ایجاد فضایی برای ترک مخاصمه و آتش‌بس است؛ با قول اینکه به حرف‌های دو طرف گوش داده شود. دوم اینکه همان‌طورکه شوروی با معیارهای قومی، مذهبی و نژادی تجزیه شد، اوکراین هم باید خودش را برای چنین اتفاقی آماده کند.

تولدی دیگر

تشییع علیرضا غفاری به سوی قطعه هنرمندان

بعضی صداها در یاد و خاطره می‌ماند و صدای «علیرضا غفاری» که سال‌ها مجری رادیو و تلویزیون بود، یکی از آنهاست. او حوالی ساعت ۱۹:۳۰ روز پنجشنبه نوزدهم اسفند بر اثر سکته قلبی درگذشت و امروز ساعت ۱۰ صبح در خانه هنرمندان مراسم تشییع این هنرمند برگزار می‌شود و در قطعه هنرمندان به خاک سپرده خواهد شد. او در طول زندگی‌اش تلاش‌های زیادی انجام داده است، منتقد و بازیگر و کارگردان تئاتر و سینما نیز بود. اجرای بخش عصرگاهی رادیو پیام در پنجشنبه گذشته از آخرین فعالیت‌های او بود.

انجمن منتقدان از همه علاقه‌مندان سینما دعوت کرده است در مراسم تشییع او حضور داشته باشند. این انجمن در بخشی از بیانیه خود نوشته است: «چه ناباورانه و در نهایت بهت و حیرت علیرضا غفاری، مجری قدیمی تلویزیون و گوینده پیش‌کسوت رادیو، منتقد سینما و تئاتر، مستندساز و از اعضای قدیمی انجمن منتقدان و نویسندگان را بر اثر ایست قلبی از دست دادیم. علیرضا غفاری از هنرمندان و منتقدان پرتلاش، بی‌حاشیه و تأثیرگذار بود که در کمال سلامت و درستی در این عرصه تلاش کرد». همچنین رضا قوی‌فکر، نایب‌رئیس انجمن پیش‌کسوتان مطبوعات، در یادداشتی که در اختیار ایسنا قرار داده بود، نوشت: «صدای دلنشینش روزهای پنجشنبه از رادیو پیام پخش می‌شد. دیروز هم قرار بود بیاید رادیو که حال دوستدارانش را با صدای آشنایش و با حرف‌های صمیمی دلگرم‌کننده‌اش خوش کند؛ اما مخاطبان همیشگی‌اش هرچه پای رادیو نشستند، او نیامد که نیامد! لحظاتی بعد خبر پیچید که علیرضا غفاری مجری و گوینده خوش‌صدا و خوش‌قلب رادیو سکته قلبی کرده است و آن صدای مهربانِ دوست‌داشتنی، دیگر هرگز شنیده نخواهد شد. حیف! ... علیرضا غفاری متولد سال ۱۳۳۴ و فارغ‌التحصیل رشته کارگردانی هنر مقطع کارشناسی ارشد بود. او غیر از تلاش در رشته‌های مختلف و داشتن مسئولیت‌های متعدد در دنیای رسانه، در سال‌های عمر پربارش، رفیقی باوفا، انسانی قدرشناس، مردی مؤدب و مبادی آداب با روابط‌عمومی عالی بود. انجمن پیش‌کسوتان مطبوعات درگذشت علیرضا غفاری، فعال سختکوش و موفق عرصه رسانه را به خانواده گران‌قدر غفاری و جامعه رسانه کشور تسلیت می‌گوید. یادش همواره گرامی». علیرضا غفاری مجری، گوینده، شاعر، نویسنده، مدرس تئاتر، استاد روابط‌عمومی، سردبیر مجله هنر نامه، داور جشنواره عکس، عضو کانون منتقدان تئاتر، عضو انجمن بین‌المللی تبلیغات، عضو انجمن روابط‌عمومی، مدیر گروه گزارش رادیو، بنیان‌گذار و مدیر مسئول نشریه داخلی همشهری بود.

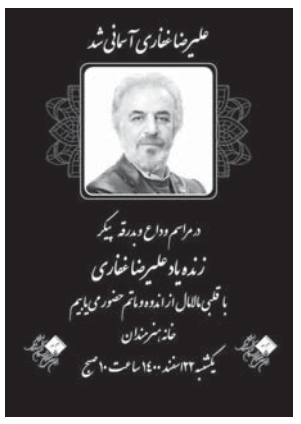

زیر پوست شهر

شهرداری در برابر خانه کودک ناصرخسرو

• تغییر و تحولاتی که در شهرداری آغاز شده، به نهادهای مدنی و سمن‌ها هم رسیده است و به نظر می‌رسد همکاری‌هایی که با آنها پیش از این می‌شده، اکنون دیگر ادامه نخواهد داشت. چند روز پیش، تصاویر ضبط‌شده‌ای از تخلیه خانه کودکان کار کرمان توسط اداره اوقاف بیرون آمد؛ افرادی با دردست‌داشتن حکم تخلیه در برابر چشمان بهت‌زده کودکان مشغول خالی‌کردن خانه بودند. در پی واکنش مردم به این ویدئو، دادگستری استان اعلام کرد که «اقدام صورت‌گرفته کاملا قانونی بوده و اداره اوقاف با طرح دعوا و ارائه اسناد معتبر، مالکیت خود را نسبت به ملکی که پیش از این در اختیار بهزیستی بوده ثابت کرده است». همچنین آن‌طور که در اینستاگرام خانه کودک کار ناصرخسرو آمده است، نامه اخطاریه تخلیه ملک موسوم به خانه کودک ناصرخسرو را «امیر یزدی»، شهردار منطقه ۱۲ در تاریخ ۹ اسفند به این نهاد ارسال کرده بود و در این نامه تأکید شده که ملک واقع در خیابان ناصرخسرو، بدون قرارداد فی‌مابین با شهرداری در تصرف خانه کودک است و با توجه به پیگیری‌های شورای شهر تهران، مراجع نظارتی و قضائی و همچنین نبود مجوز قانونی و شرعی برای ادامه تصرف شما و نیاز شهرداری به ملک مذکور مقتضی است ظرف مدت دو هفته ملک تخلیه و تحویل اداره املاک منطقه ۱۲ شهرداری تهران شود. پس از این وقایع بود که انجمن حقوق کودک بیانیه‌ای دراین‌باره منتشر کرد که در بخشی از آن آمده است: «فارغ از حقیقت قانونی و قضائی، موضوعی که مورد نقد بینندگان این تصاویر بود بی‌توجهی عریان به کودکان و حقوق آنهاست. شاید با تسامح بتوان در مورد خانه کودکان کار کرمان، دعوای حقوقی را جدی گرفت اما این رویه به جهت تکرار و تنوع در حق سایر نهادهای مدنی بیشتر حامل این پیام است که نهادهای رسمی به دنبال اعمال فشار و در نهایت کنارزدن سمن‌ها هستند. تنها چند روز از دریافت دستور تخلیه خانه کودک ناصرخسرو می‌گذرد؛ دستوری که مستقیما از سوی شهرداری تهران صادر شده است. خانه کودک ناصرخسرو ۲۱ سال است که در راستای ایفای تعهدات اجتماعی طی تفاهم‌نامه‌ای از سوی شهرداری تهران در اختیار انجمن حمایت از حقوق کودکان قرار گرفته است. ۲۱ سال است که این مکان، خانه پرخاطره کودکان دارای شرایط دشوار بوده است.

انجمن برای استمرار حضور در این خانه و حفظ همراهی کودکان، از انواع دستورات شهرداری تبعیت کرده و تلاش کرده این سقف امن و ایمن را برای کودکانش حفظ کند. اما حالا در حالی که این خانه چشم امید هزاران کودک محروم نگاه داشته‌شده از حقوقشان است، دستور تخلیه این خانه به دست ما رسیده است. انجمن حمایت از حقوق کودکان در راستای اهداف مندرج در اساسنامه خود و تعهداتش در قبال حمایت و حفاظت از حقوق کودکان، خطاب به نهادهای رسمی از جمله شهرداری‌ها اعلام می‌کند کودکان به‌ویژه آنهایی که در شرایط دشوار قرار دارند، نسبت به این خاک و منابع آن دارای حقوقی مسلم هستند. اینکه در وهله نخست، کودکان اساسا از سیاست‌گذاری‌های اجتماعی حذف می‌شوند و در ادامه هر نهاد مردمی فعال در حوزه حمایت از کودکان و حقوق فراموش‌شده‌شان تحت فشار و تبعیض قرار می‌گیرد به یقین نقض آشکار حقوق کودکان است». در این بیانیه انجمن حمایت از حقوق کودکان ضمن محکوم‌کردن این رفتارها، نه‌تنها خواهان استرداد دستور تخلیه خانه کودک ناصرخسرو از سوی شهرداری شده است، بلکه درخواست دارد که «شهرداری با امکانات و منابع بی‌شماری که دارد بسیار بیشتر از قبل همراه و حامی انجمن و کودکان باشد». این انجمن حامی کودکان در بیانیه خود نوشته‌اند «در صورت اصرار شهرداری بر تخلیه ملک نیز انتظار می‌رود ملک دیگری به همین منظور در اختیار انجمن قرار بگیرد و زمان کافی برای انتقال اسباب و لوازم در نظر گرفته شود». البته این انجمن اعلام کرده است «از حق خود برای امتناع از دستور شهرداری و ورود به مسیرهای قانونی استفاده خواهد کرد».

این سؤال برای حامیان کودکان و فعالیت‌های اجتماعی پیش آمده که آیا قرار است فعالیت‌های مدنی از سوی شهرداری محدود شود؟ آیا قرار است با حذف امکاناتی که پیش از این در اختیار نهادها، انجمن‌ها و... بوده راه برای فعالیت‌های مستقل بسته شود؟

اتفاق

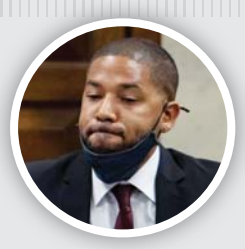

دیلی‌میل: جاسی اسمولت، بازیگر و خواننده آمریکایی به ۱۵۰ روز زندان و پرداخت ۱۲۰ هزار دلار محکوم شد. پیش از این هیئت‌منصفه دادگاهی در شیکاگو، جاسی اسمولت را به دلیل صحنه‌سازی یک حمله نژادپرستانه و هم‌جنس‌گراستیزانه علیه خود مجرم شناخته بود. او در سال ۲۰۱۹ از یک حمله هم‌جنسگراستیزانه به خودش خبر داده بود که جنجال زیادی به همراه داشت.

رویترز: الکسی ناوالنی، منتقد به‌زندان‌افتاده سرشناس کرملین، از شهروندان روسیه خواست روز یکشنبه به خیابان‌های مسکو بیایند و در «تظاهرات ضد جنگ» شرکت کنند. او در اینستاگرامش نوشت: شما باید آخر هر هفته به تظاهرات ضد جنگ بروید... حتی اگر به نظر برسد که همه یا رفته‌اند یا ترسیده‌اند... شما پایه و اساس جنبش ضد جنگ و ضد مرگ هستید.

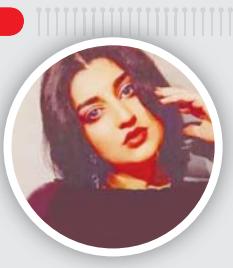

بی‌بی‌سی: کنسولگری آمریکا در اربیل، با انتشار یک توییت نسبت به افزایش موارد خشونت، قتل و نقض حقوق زنان و گروه‌های به حاشیه رانده‌شده، از جمله نسبت به قتل‌های «ناموسی» در کردستان عراق اظهار نگرانی کرد. چند روز پیش در روز جهانی زن، «ایمان سامی» با نام کاربری «ماریا» به دست برادرش به قتل رسید. او یک اینفلوئنسر در فضای مجازی بود.

ورایتی: ساموئل ال جکسون در یک شوی تلویزیونی با کنایه به مارتین اسکورسیزی، فرانسیس فورد کاپولا و سایر کارگردان‌های منتقد دنیای ماروِل از آنها انتقاد کرد. ساموئل جکسون یکی از بازیگران ثابت دنیای سینمایی ماروِل دراین‌باره گفت: آن فیلم‌سازها از دنیای ماروِل انتقاد می‌کنند تنها به این دلیل که مردم فیلم‌های آنها را نگاه نمی‌کنند.

بیزینس اینسایدر: رئیس‌جمهور سابق آمریکا در جریان مصاحبه‌ای یک‌ساعته و مفصل، درباره جایگاهش در تاریخ این کشور اظهار فضل کرد. ترامپ گفت: در تاریخ آمریکا چون من وجود نداشته است! من راجع به مثبت و منفی‌بودن این مسئله صحبت نمی‌کنم، منظورم این است که در تاریخ آمریکا هرگز یک تاجر رئیس‌جمهور نشده بود. من خارج از فصل‌بندی‌های سیاسی به قدرت رسیدم.

رویترز: سردار، پسر قربانقلی بردی محمداف، رئیس‌جمهوری ترکمنستان، در آستانه کسب پیروزی در انتخابات و جانشینی پدرش در رأس حکومت این کشور قرار دارد. بردی محمداف ماه گذشته میلادی برای برگزاری انتخابات فراخوان داد و گفت که می‌خواهد عرصه را در اختیار نسل جدیدی از رهبران قرار بدهد و حزب دموکراتیک به‌سرعت پسر او را نامزد ریاست‌جمهوری اعلام کرد.